

[A. C. Mortensen.]

man ikke fastholder det Standpunkt. Vi foreslaar derfor, som vi paa alle andre Punkter foreslaar, Fastholdelse af den Overenskomst, der var sluttet mellem Regeringen og Venstres Førere, at denne Paragraf forlænges indtil December Termin.

Saa er der en Paragraf om Moratorium. Den kunde i øvrigt undværes nu, idet det er nøjagtigt det samme, som blev vedtaget her i Rigsdagen i Mandags.

Endelig er der det sidste Afsnit, som omhandler Dækning for de Udgifter, der paaføres Staten. Disse Bestemmelser har man helt strøget i Landstinget. Man mener at kunne gøre det ved at sige, at den Rentelempelse, der gives, kun er et Laan, som forrentes, men Finansministeren skal dog skaffe nogle Millioner, som han først faar tilbage igen om en Menneskealder. Ganske vist skal han have Renter af dem, men dog formodentlig en mindre Rente, end Staten vilde kunne laane dem til. Staten vil ikke undgaa Udgifter, men man vil ikke være med til at anvise nogen Indtægt. Hvis det bliver saaledes, som vi foreslaar, at den Lempelse, der gives, ikke skal forrentes, skal der naturligvis nogle flere Penge til, og derfor foreslaar vi ogsaa en Skat til Dækning af disse Udgifter, dels en meget lempelig Forhøjelse af Skatten paa Aktieudbytte, dels en meget lempelig Forhøjelse af Formueskatten paa Formuer over 30 000 Kr. og lidt Merindkomstskat. Saa vidt jeg ved, er det hele beregnet at skulle indbringe 7 Mill. Kr. om Aaret i de 3 Aar, det Beløb, man har regnet med, bruges til Lempelsen.

Det er Hovedindholdet af det Forslag, som Udvalgsflertallet indstiller til Vedtagelse her i Tinget, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme derfor.

Krag: Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har følt Trang til her igen at fremsætte Bemærkninger om en Historie, som er kolporteret i Pressen, gaende ud paa, at der skulde være afsluttet en bindende Overenskomst mellem Medlemmer af Ministeriet og et Medlem af det andet høje Ting og mig med Hensyn til Bestemmelserne i dette Lovforslag. Under Behandlingen af denne Sag i Landstinget er der udførligt gjort

Rede for, hvad der i saa Henseende er sket, og ved denne Redegørelse skal jeg lade det forblive, hvis man ikke ønsker nærmere Oplysninger om de førte Forhandlinger. Saadanne Oplysninger er jeg naturligvis villig til at give, ogsaa med Hensyn til det Forbehold over for Enkeltheder i Forslaget, som jeg har maattet tage, et Forbehold, der selvfølgelig af enhver Partifører maa tages ved saadanne Forhandlingers Afslutning, nemlig dette, at det hele er afhængigt af, i hvor høj Grad ens Parti kan slutte sig til de anførte Betragtninger. Paa Grundlag af den Fremstilling, der er givet i Landstinget — og jeg er altsaa villig til, hvis det ønskes her, og hvis det billiges af de Ministre, med hvilke der i denne Forbindelse er blevet forhandlet, at give en Tilføjelse dertil —, vil jeg stemple disse Paastande som usandfærdige og den Presse, der gentager dem, som handlende bevidst usandfærdigt.

Hvad i øvrigt det her foreliggende Ændringsforslag angaar, skal jeg slet ikke komme ind paa Gyldighedstiden for Rentebestemmelsen. Denne Sag er efter min Opfattelse afgjort ved de Forhandlinger, vi førte i Tirsdags her i den høje Rigsdag.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, ser jeg ikke, at der med Tanken henvendt paa det, man ønsker at hjælpe Debitorerne til Rette med, er en saadan Forskel paa disse Forslag, saa der kan være Anledning for Regeringspartierne til at modsætte sig den Form, Forslaget har faaet i Landstinget. Jeg vedkender mig, at Tanken om at yde en Lettelse i den aarlige Ydelse for Debitorerne til Kreditforeningerne paa 0,8 pCt. er kommet fra mig, saaledes at der, forudsat at Afdragene ikke kan bære den hele Procentsats, gives et midlertidigt Statsbidrag til at naa op til denne Sats, men jeg har allerede ved de Samtaler, der gik forud for saadanne Forslags Udarbejdelse, gjort opmærksom paa, at naturligvis maatte Debitorerne i alle Kreditforeninger stilles lige med Hensyn til denne Lettelse, saaledes at der ikke kunde gives en Fortrinsstilling for Debitorerne i Husmandskreditforeningerne. Man har fra forskellig Side vendt sig imod, at en saadan Lettelse gennemførtes automatisk for alle, ogsaa for dem, der ikke ønskede det, og jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade kunde